A megszállás szelleme

2014 április 25. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Kétszer is elolvastam, de nem találtam egy mondatot sem arról az amerikai nagykövetség április 22-i közleményében, hogy elmarasztalta volna a Mazsihiszt, amiért minden évben megemlékezik a magyarországi német megszállás évfordulójáról.

Márpedig ha így tett a Mazsihisz, azt feltételezhet?en okkal tette. A kormány sem fogalmazhatott volna sem pontosabban, sem körültekint?bben, mint Zoltai Gusztáv három évvel ezel?tti veszprémi beszédében, amelyben úgy értékelte, azon a napon, amelyen a német hadsereg átlépte Magyarország határát, megpecsétel?dött a hazai zsidóság sorsa.

Szabályosan gerjesztett politikai hisztéria veszi körül annak a készül? emlékm?nek a sorsát, amely ellen a választáson vesztes politikai er?k tiltakoznak, maguk el?tt tolva a hetven évvel ezel?tti zsidóság tragikus sorsát. A politikai harcban, úgy t?nik, minden kézre esik, ami használható fegyver. Az ellenzék képtelen belenyugodni vereségébe, és ezért egy id?tlenített kampány részeként csökönyösen kitart amellett, hogy a kormány kvázi dics?ít? szándékkal állít emlékm?vet a megszállásnak. Hogy ez a valósággal köszön? viszonyban sincsen, az úgy t?nik, nem érdekes.

Ezerszer elhangzott, hogy a Szabadság térre tervezett szobor a megszállás áldozatainak állít emléket, zsidóknak és nem zsidóknak egyaránt. A vita azonban nem err?l folyik, mert a vita fenntartói, prolongálói nem az igazság kiderülésében érdekeltek.

Meglehet, els?dlegesen nem Gábriel arkangyalról és a reá lecsapó birodalmi sas szárnyainak fesztávolságáról kellene közösen gondolkodni, hanem az áldozati státusról, er?s tisztázó akarattal. Nem baj, ha el?bb jut eszünkbe Szophoklész, mint a budapesti amerikai nagykövetség fölemelt mutatóujja. El?bbre volnánk egymás megértésében, ha els?sorban erkölcsileg viszonyulnánk az áldozati státushoz, és nem úgy, mintha egy aranybányát rejt? birtok tulajdonlásáról vagy más jövedelmez? befektetéshez való hozzáférésr?l folyna pereskedés jól fizetett sztárügyvédekkel. Öntsünk tiszta vizet a (méreg)pohárba: a német megszállás áldozatainak azok nem akarnak emléket állítani, akik titokban vagy nyíltan azt akarják elhitetni a világgal, hogy Magyarország a náciknál is nácibb, a fasisztáknál is fasisztább volt. Hogy itt áldozatok nem is voltak, csak kollaboránsok. Ennek jegyében üzent a magyar kormánynak az amerikai nagykövetség, nagy aggodalmában alapvet? történelmi tényeket negligálva. Félre lehet tenni az okos diplomáciát, és le lehet süllyedni a balliberális megmondóemberek szintjére, s onnan becsületr?l szónokolni a magyarok többsége által megválasztott kormánynak: „Mint szintén demokratikus ország, továbbra is arra ösztönözzük a kormányt, hogy igyekezzék becsületesen, nyíltan és tényszer?en értékelni a magyarországi holokausztot.” Mit lehet ehhez hozzátenni? El?ször is örömmel tölt el mindannyiunkat, hogy e szerint az Egyesült Államok szintén demokratikus. Ámbár ha tudtuk volna, hogy az Orbán-kormány két ülés között a Munkácsy terem félhomályában titokban, a tényekt?l elrugaszkodva holokausztot értékel, talán meg sem születik

a kétharmados többség.

A különféle zsidó és nem zsidó szervezetek közben úgy döntöttek, nem utasítják vissza a 70. évfordulóról való méltó megemlékezésre a magyar állam által (nyíltan, a tények ismeretében, becsületesen) fölajánlott támogatást. Ezzel némileg keresztülhúzták a Mazsihisz bojkottját.

Most már csak azt kell megemésztenünk, arra kellene választ kapnunk, hogy a terrorizmust els? számú ellenségnek tartó Egyesült Államok nagykövetsége a buzdítást az emlékm? fölrobbantására, ami terrorcselekmény, vajon miért nem ítéli el egy „szintén demokratikus” országban.
Lehet, hogy nem egyformán vagyunk demokratikusak?

Körmendy Zsuzsanna - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló